

პ- გ ს- თავსაგთების ხმარება ზონებში

ძველ ქართულ სალიტერატურო ენაში, IX საუკუნიდან მოყოლებული, პ-და ს- პრეფიქსები ზმნებში ოღნიშნავდნენ II სუბიექტურ პირს და III ირიბობი-ექტურ პირს. მასთან, მნიშვნელობა ჰქონდა იმას, თუ რომელი ბეჭრით იწყებოდა ზმნის ფუძე: ბ, გ, ვ, ჸ, კ, ლ, მ, ნ, პ, ჟ, რ, ს, ფ, ქ, ლ, უ, ზ, ხ, ჲ, ჵ თან-ხმოვნების წინ იხმარებოდა პ- თავსართი, ხოლო დ, თ, ტ, ჩ, ც, ძ, წ, ჸ, ჭ თანხმოვნების წინ — ს- თავსართი. ხმოვნების წინ თავსართი არ იხმარებოდა (დაკარგულია პ-).

მასზე აღრე, ხანმეტ ძეგლებში, II სუბიექტური პირისა და III ირიბობი-ექტური პირის ნიშანდ ყველგან (ხმოვნების წინაც და ყველა თანხმოვნის წინაც) ს- პრეფიქსი იხმარებოდა, ხოლო პატეტ ძეგლებში შესაბამისად — ყველგან პ-პრეფიქსი.

ორ ზმნაში (ხარ და ხვალ // ხვედ), ისევე როგორც დღესაც სალიტერატურო ენასა და ყველა დიალექტში, შემორჩენილია ს- პრეფიქსი (ასევეა პატეტ ძეგლებშიც).

დრო-კილოთა I ჯგუფის ფორმებში პრეფიქსი პირდაპირობი-ექტურიან ზმნებ-საც შეიძლებოდა დართოდა.

გარჩეული იყო ნამყო ძირითადის სუბიექტური II პირის ფორმა მეორე პირის წართმითი ბრძანებითის ფორმისაგან: ნამყო ძირითადის ფორმა პრეფიქსი-ანი იყო, II პირის ბრძანებითის ფორმა — უპრეფიქსო.

ეს გარჩევა მოშლილი იყო ხმოვნით დაწყებულ ზმნებში, რომელთა თხრო-ბითი კილოს ფორმაც უპრეფიქსო იყო (იხ. ზემოთ) და ბრძანებითისაც.

მრიგად, პ- და ს- პრეფიქსების ხმარებისას ძველ ქართულ სალიტერატურო ენაშივე ორი მხარე იქცევს ყურადღებას: ერთია მორფოლოგიური დანიშნულება ამ პრეფიქსებისა, მეორეა — ფონეტიკური პროცესების შედეგად მიღებული ცვლილებები.

პ- და ს- პრეფიქსების ხმარების წესი აქა-იქ უკვე ძველი ქართული სალიტერატურო ენის ძეგლებშივე ირღვევა. მიუხედავად ამისა პ- და ს- პრეფიქსების ხმა-რების წესი ძველი ქართული სალიტერატურო ენის ძეგლებში სფროოდ კარგადა დაცული.

მაგრამ ძველ ქართულ სალიტერატურო ენაში რიგიანად დაცული წესი პ- და ს- პრეფიქსების ხმარებისა საშუალი საუკუნეების ლიტერატურულ ძეგლებში ღა-ირღვა: ამ ძეგლებში ეს პრეფიქსები აღარ იხმარება იმ შემთხვევებში, როცა ძველი სალიტერატურო ენის ნორმების მიხედვით მათი ხმარება აუცილებელი იყო, და იხმარება სხვა შემთხვევებში, იქ, სადაც მათ მორფოლოგიური დანიშნულება არა აქვთ.

სრული არე-დარევა შექმნა პ- და ს- პრეფიქსების ხმარებაში ანტონ კა-თალიკოსისა და მისი სკოლის ორთოგრაფიულმა წესებმა. ანტონ კათალიკოსისა

და მისი სკოლისათვის დამახასიათებელია ჸ- პრეფიქსების ხმარებით შეტისმეტი გატაცება, ორივე პრეფიქსის ხმარება ერთად და მათ ხმარებაში გარკვეული წესის უქონლობა.

შე-19 საუკუნის I ნახევრის ქართული მწერლობა ჸ- და ს- პრეფიქსების ხმარებაში არსებითად ანტონის ნორმებს მისდევდა.

შე-19 საუკუნის მეორე ნახევრის სალიტერატურო ენისათვის ჸ- და ს- პრეფიქსების ხმარების თვალსაზრისით დამახასიათებელია ანტონ კათალიკოსის ორთვერაფიული წესების უკუგდება. მიუხედავად მისა, XIX საუკუნის II ნახევარში ჸ- და ს- პრეფიქსების ხმარების მოწესრიგება ვერ მოხერხდა.

მიუხედავად მისა, რომ უკანასკნელი ნახევარი საუკუნის განვითლობაში რამდენიმე ცდა იყო სალიტერატურო ენის ამ მეტად მნიშვნელოვანი უბნის მოწესრიგებისა, თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში ჸ- და ს- პრეფიქსების ხმარება მაინც მოუგვარებელია. საერთო სურათი ასეთია: II სუბიექტური პირის აღსანიშნავად ჸ- და ს- პრეფიქსები დღევანდელ სალიტერატურო ქართულში თითქმის აღარ გვხვდება; უკეთა დაცული ამ პრეფიქსების მეორე ფუნქცია — III ირიბობიერებური პირის აღნიშვნა, მაგრამ ისტორიულად სწორი ფორმების ხმარებას მაინც შემთხვევით ხსიათი აქვს. გარდა მისა, ჸ- და ს- პრეფიქსები იხმარება ზოგჯერ ორპირან გარდამავალ ზმნებშიც, როგორც დრო-კილოთა პირველ სერიაში, ისე მეორე სერიაშიც (ჰელის — მოქლა, ჰერებს — შეტრიბა, სტევა, დაზერა...), აგრეთვე ერთპირანი ზმნების მესამე პირის ფორმებში (სჩანს, შესდგება—შესდგა, სდგას, სწარმოებს, სტენება, ჰევავის...).

აი, რამდენიმე საილუსტრაციო მაგალითი მგ-19 საუკუნის II ნახევრისა და თანამედროვე მწერლობის ნიმუშებიდან.

ყველას ეძინა, დღით ჸ- ჟ- ე- ჲ- ს რაცა (ილია).

უცარად ჸ- ჟ- ე- რ- თ- ა, აცერიტა უურნი (ილია).

სხვები ჸ- ლ- ხ- ი- ნ- თ- დ- ნ- ე- ნ, და მე კა ლ- ლ- ლ- ი ცრუმლისა თვალშედ არა მშრებოდა (ილია).

ჸ- ლ- ხ- ი- ნ- თ- დ- ნ კიდეც, კიდეც ჸ- ჩ- ა- რ- თ- დ- ე- ნ, ჸ- ფ- ი- ქ- რ- თ- დ- ე- ნ, ჸ- გ- რ- ძ- ნ- თ- ბ- ე- ნ და ჸ- მ- ი- ქ- მ- ე- დ- ლ- ბ- ე- ნ (ილია).

კით შემაგი ლ- ი- დ- ა- ჭ- კ- რ- ი- ლ- ი, ცხარე, ჸ- ჩ- ბ- რ- დ- ა, ჸ- ბ- ლ- ა- ი- დ- ა, მიღ-რ-ია-ლ-ე-ბ-დ-ა (ილია).

ორდესაც ჸ- ქ- რ- ე- ბ- ა, ერის ენა, ერი აღარ არსებობს (ი. გოგ.).

უყველი სალის ჭერის აღმინი ასე ჸ- ფ- ი- ქ- რ- თ- დ- ს დედა-ენის შესახებაც (ი. გოგ.).

შერცხალი ცემ-ფ- დ- ა- ჟ- ფ- რ- ი- ნ- ა- ე- ს (ვაჟა).

აქა ჸ- ტ- უ- ღ- ი- ს უტერება, დათარეშობს ცრუმლიშმუნების გუნდი, აქა მ- ე- ფ- რ- თ- ს ს- უ- ტ- რ- ე- ლ- ე- ლ- ბ- ი- დ- ა (ვაჟა).

გ- ა- ჟ- ე- რ- ა, როგორც მ- ხ- გ- ე- ბ- ა ხოლმე (თ. რაზიკ.).

კატო მარდად გ- ა- ჟ- ე- ა- ნ დ- ე- ბ- ი- დ- ა და კომეტიდ ამოუჭდებოდა ხოლმე თავის შემას მუცხლის ძირას (ნ. ლომი.).

ლაციონიკ ჸ- გ- მ- ი- ნ- ა- ვ- ს... მეტო ჭერ კიდევ ჸ- ყ- ი- ვ- ი- ს (შ. გავაძ.).

ბალლება წივილით მ- თ- ჟ- ე- უ- რ- ც- ხ- ლ- ე- ს (შ. გავაძ.).

დედამთხვე ჭრაქი ძლიერ ჸ- დ- ე- უ- რ- ა- ვ- დ- ა (შ. გავაძ.).

რძე, კოკიში მოშოლილი, ჸ- ჟ- რ- ნ- ა- ვ- ს ყლორტში ყოველ მხრითან (გ. ლეონ).

ჸ- ი- ჟ- ე- რ- ი- დ- ა არაბია... მის გვერდით მ- ი- ჟ- ე- რ- ი- დ- ე- ნ ალვების, ჭანდრების თალზი სილუეტები (კ. გაშა.).

ჸ- ე- ჟ- ე- ი- ვ- ლ- ა ჭიტმა ღამის წყვლიაღში (გ. მრევლი.).

ტოროლაც არა ჸ- გ- ა- ლ- ი- ბ- დ- ა ცაში (გ. მრევლი.).

ჸ- ე- უ- ს ს მესვეურის ხმა (გ. მრევლი.).

ოლონდ ხალხს სურდეს: როგორც ტყვიაში, უნდა ვარფებშიც მ- ო- ჟ- ე- დ- ე- ს შემ-სანი (ი. აბაშ.).

სოფლებში გმირში აცილა შშობლებს, რომ გ- ა- ჟ- ე- რ- ა ვაჟი უტიო-უკელოდა (ი. აბაშ.).

მ- ი- ჟ- ე- რ- ი- ს ს შანგანა როტერდამიდან ამსტერდამისენ („ლით. გაზ.“).

მოსკოვში... რუსულ ენაზე გამოიტა სანდრო ეულის ლექსებისა და პოემის წიგნი „აბ ყვავე დეს მთელი ქვეყანა“ („ლიტ. გაზ.“). ჩამოილებს კედლიდან თოფს... გულდამით გასწევნილ და მომზადების თანახმად თოფს სავლეცის... (ძველი). ასეთივე სულისკეთებით გამოთ ქვამს აზრს ყველა ქვეყნის პროგრესული პრე-სა („აბ. კომ.“). რუსთის კაპიტალიზმი... პეტ ნილა ბაზარს თვისის ფაბრიკებისთვის („კომ.“). ი. ე. გრაბარმა შეკვების ცნობილი სურათები („აბ. კომ.“). ვინ მოსთვლის, რა არ გადაიპირობა... (ზ. ჯავახ.). კომევების რამდენენდება რამდენენდება თხოვე ს უქნარი ქალიშვილს. გვერდში ამოდე გომოდა თანატოლებს („აბ. კომ.“). დედას პლანტაციიში დაყვებოდა („აბ. კომ.“). ლიბრეტო ძირითადად... მიყვება შექსპირის პიესას („აბ. კომ.“). ...საღამოზე ამავე ფარულობის შემორეულებით ყველა ათ მოწვეული („აბ. კომ.“). ანა შეუძლოდ გმბედარა, გვილია სტუმრებს („აბ. კომ.“). № 10 სახლს კიყი არ გადარებია („აბ. კომ.“). ატმის ყვავლებს ტყებლისა და ბლების სითორე შეკვებებოდა (ზ. მრევლ.). მაგდანაშ არსენას გაულიმა და მოკლედ ჟიოზება (ზ. ჯავახ.). ახლა კი ვაჟაც ქული მოჰქებელს (ზ. ჯავახ.). ქალებმა კი მარინეს და ფიქრის გადაპირებეს (ზ. ჯავახ.). ოძელაშვილმა ერთი მკლავი ლურჯას მოჰქებია (ზ. ჯავახ.). ცხენი შემერა, აპერა აპერა ზერი ისევ გუგუნებს (ზ. მრევლ.). არსენ ჟუველის და ახლა ზარი ისევ გუგუნებს (ზ. ჯავახ.). ზურაბ კინაძემ აწილებდებულ ვლადიმერს მოკრა ათვალი („აბ. კომ.“).

პ- ღა ს- პრეფიქსების ხმარების გარევეული წესია ნაწილობრივ გატარებული ვ. თოფურიას და ივ. გიგინიშვილის „საკოლო ირთოგრაფიულ ლექსიკონ-ში“ (1941, 1946, 1949), ხოლო უკანასკნელად ობიექტური III პირის პ- ღა ს- პრეფიქსების ხმარების პრინციპულად ასეთივე წესია გატარებული „ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონში“. ქვემოთ წარმოდგენილი წესები პ- ღა ს- პრეფიქსების ხმარების მოწესრიგებისა მ ნაწილში არსებითად ამავე რიგისაა.

პ- ღა ს- პრეფიქსების ხმარების მოწესრიგება სალიტერატურო ქართულში გულისხმობს ორი საკითხის გადაწყვეტას:

ა) ამ პრეფიქსების მორფოლოგიური ღანიშნულების მოწესრიგებას;

ბ) ფონეტიკური პროცესების შედეგად მომხდარი ცვლილებების გათვალისწინებას.

II სუბიექტური პირის აღსანიშნავად პ- ღა ს- პრეფიქსები თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში აღარ იხმარება. მაგრამ თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში მ პრეფიქსებს ჯერ კიდევ აქვთ შენარჩუნებული III ირიბობიექტური პირის გამოხატვის ფუნქცია. ამდენად, თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში უნდა დადასტურდეს შემდეგი წესი:

ა) არ იქნეს ხმარებული პ- ღა ს- პრეფიქსები II სუბიექტური პირის აღსანიშნავად;

ბ) იხმარებოდეს პ- ღა ს- პრეფიქსები III ირიბობიექტური პირის აღსანიშნავად.

ფონეტიკური ცვლილებების შედეგად მ შემნებში, რომელთა ფუნქცია ხმოვნით იწყება, პ- პრეფიქსი IX საუკუნიდან აღარ იხმარება. შემდგომ პ- თანხმოვნების წინაც დაიყარგა და ამჟამად აღარ გვხვდება ვ, ჲ, ლ, მ, ნ, ჲ, რ, ს, დ, ჸ, ჵ, ჷ თანხმოვნების წინ. შედარებით უკეთა შემონახული იგი ვ, კ, ქ, ბ, პ, ჸ, ფ, ჻, ჵ, ჸ

თანხმოვნების წინ. მდენად, თანამედროვე ქართულ სალიტერატურო ენაში არ-სებული ვითორების საესებით შესაბამისი იქნება III ორიბობიექტური პირის აღ-სანიშნავად პ- დატოვებულ იქნეს მხოლოდ გ, კ, ჭ, პ, ფ, ყ თანხმოვანთა წინ.

ს- III ორიბობიექტური პირის აღსანიშნავად ცველგან უნდა იხმარებოდეს (ე. ი. დ, თ, ტ, ძ, ც, წ, ჩ, ჩ, ჭ თანხმოვანთა წინ).

ამის მიხელვით გვექნება შემდეგი წესები:

1. პ- და ს- პრეფიქსები არ იხმარება:

ა) სუბიექტის მეორე პირის აღსანიშნავად არც ერთპირიან და არც ორპირიან ზჩნებში. მშასალმე, ზმა, რომელსაც ეწყობა სუბიექტად შენ ან თქვენ, დაწუ-რება უპრეფიქსოდ.

ერთპირიანი ზმნები:

შენ ბრუნავ, გმინავ, გორავ, ზრუნავ, ფრინავ, ფშენიავ, ბარბაცებ, კისკისებ, მუ-შაობ, ხითხითებ, ლულლულებ, ბერდები, კვდები, მღიღრდები, მხიარუ-ლობ, ნაღირობ, შფოთავ, ხდები, (მო)რბიხარ, მოგზაურობ, კოჭლობ, ქე-იფობ, შრომობ, ხარობ, ხმაურობ, ხარხარებ, ხუმრობ, ფითრდები, ვარ-დები, ყვავი, ბუზლუნებ...

ან: დგები, ღუმხარ, ცურავ, ცოცხლობ, ცხოვრობ, ცახცახებ, თხოვდები, ტირი, ჩანხარ, ცდები, ძლებ, წვალობ, ქენები, ჯვრობ, ტიტინებ, ჩიფჩიფებ, ცეკვავ, ცმუჟავ, ჩურჩულებ, თბები, წყრები, წვები, ჩნდები, ძლები, ძვრები, ტკბები, ჯდები....

თქვენ ბრუნავთ, გმინავთ, ფრინავთ, ფშენიავთ, ბარბაცებთ, კისკისებთ, მუშაობთ, ხითხითებთ, ლულლულებთ, ბერდებით, კვდებით, მღიღრდე-ბით, მხიარულობთ, ნაღირობთ, შფოთავთ, ხდებით, (მო)რბიხართ, მოგ-ზაურობთ, კოჭლობთ, ქეიფობთ, შრომობთ, ხარობთ, ხმაურობთ, ხარხ-არებთ, ხუმრობთ, ფითრდებით, ყვავით, ბუზლუნებთ...

ან: დგებით, ღუმხართ, ცურავთ, ცოცხლობთ, ცხოვრობთ, ცახცახებთ, თხოვ-დებით, ტირით, ჩანხართ, ცდებით, ძლებთ, წვალობთ, ქენებით, ჯვრობთ, ტიტინებთ, ჩიფჩიფებთ, ცეკვავთ, ცმუჟავთ, ჩურჩულებთ, თბებით, წყრე-ბით, ჩნდებით, ძლებით, ძვრებით, ტკბებით, სხდებით ...

ორპირიანი ზმნები:

შენ გრეხ, ხატავ, სვამ, ქსოვ, კრეფ, ლობავ, ფლენთ, სრეს, ფლეთ, ხვრეტ, ბა-რავ, ზრდი, გვი, სკი, სვრი, გარცხნი, ლრლნი, ბრძანე, დაგმე, მოვლე, მო-კალი, გალეწე, დამალე, ნახე, გარეცხე, მოსპე, დაფარე, მოქსოვე, მოხ-ნი, დახუჭე, დახურე, გახარე, ჩაყლაპე, დაკეცე...

ან: წურავ, წნავ, წვავ, ძარცვავ, ჩეჩქვავ, ჩარხავ, ცელავ, წამლავ, თლი, თესავ, ქამ, ქედავ, დლევებ, ღრეკ, დადგი, თარგმნე, თქვი, გატეხე, გაცვალე, მოძებნე, აწონე, გაცვიო, გაჭელიტე, გაჩხრიე, გაწმინდე, გათოხნე, გა-თხუბნე, გაცერი, გატყორცნე, დაძრახე...

თქვენ გრეხთ, ხატავთ, სვამთ, ქსოვთ, ლობავთ, კრეფთ, ფლენთთ, სრესთ, ფლეთთ, ხვრეტთ, ბარავთ, ზრდით, გვით, სკით, სვრით, გარცხნით, ლრლნით, ბრძა-ნეთ, დაგმეთ, მოვლეთ, მოკალით, გალეწეთ, დამალეთ, ნახეთ, გარეცხეთ, მოსპეთ, დაფარეთ, მოქსოვეთ, მოხანით, დახუჭეთ, დახურეთ, გახარეთ, ჩაყლაპეთ, დაკეცეთ...

ან: წურავთ, წნავთ, წვავთ, ძარცვავთ, ჩეჩქვავთ, ჩარხავთ, ცელავთ, წმილავთ, თლით, თესავთ, ჭმით, ჭედავთ, დღებით, დრეკით, დადგით, თარგმნეთ, თქვით, გატეხეთ, გაცვალეთ, მოძებნეთ, აშონეთ, გაციით, გაჭყლიტეთ, გაჩხრიკეთ, გაწმინდეთ, გათხჭპნეთ, გაცერით, გატყორცნეთ, დაძრახეთ...

რაღავაც პ- და ს- პრეფიქსების სუბიექტის II პირის ალსანიშნავად გამოყენებული არ იქნება, II პირის წართვითი ბრძანებითისა და თხრობითი კილოს ფორმათ შორის გარჩევაც აღიარსად იღარ იქნება.

ბ) ერთიანიან ზმნათა III პირის ფორმებში. მაშასადამე, ზმნა რომელსაც ეწყობა მხოლოდ სუბიექტის ან ისინი, პ- ან ს- თავსართს არ დაირთავს.

ის ბრუნავს, გმინავს, გორავს, ზრუნავს, ფრინავს, ფშვინავს, ბერდება, ბლვის, ვარდება, ზის, კვდება, ლამობს, ნალირობს, ყვავის, ქრის, ქუხს, ხმება, კნავის, კისკისებს...

ან: დგება, დგას, დუმს, თბება, ტირის, ტკბება, შედგა, შეცდა, ჩანს, ცდება, ცხრება, წარმოებს, წვალობს, ჰქნება, ჯდება...

ისინი ბრუნავენ, გმინავენ, გორავენ, ზრუნავენ, ფრინავენ, ფშვინავენ, ბერდებიან, ბლვიან, ვარდებიან, კვდებიან, ლამობენ, ნალირობენ, ყვავიან, ქრიან, ქუხან, ხმებიან, კნავიან, კისკისებენ...

ან: დგებიან, დგანან, დუმან, თბებიან, ტირიან, ტკბებიან, შედგენ, შეცდენ, ჩანან, ცდებიან, ცხრებიან, წვალობენ, ჰქნებიან...

გ) პირაპირობიერებულიან ზმნებში ობიექტის III პირის ალსანიშნავად.

მაშასადამე, უპრეფიქსოდ დაწერება ყველა ორპირიანი გარდამავალი ზმნა, ე. ი. ორპირიანი ზმნა, რომელსაც ობიექტი დრო-კილოთა პირველი წყების ფორმებში შიცემით ბრუნვაში შეწყობა (მას ან მათ), ხოლო დრო-კილოთა მეორე წყების ფორმებში — სახელობით ბრუნვაში (ის // ფი ან ისინი // იგინი).

ამის კვალობაზე გვეჩნება:

ვბარავ, ვბარავდი, ვბარავდე, დავბარავ, დავბარავდი, დავბარე, დავბარო;

ბარავ, ბარავდი, ბარავდე, დაბარავ, დაბარავდი, დაბარე, დაბარო;

ბარავს, ბარავდა, ბარავდეს, დაბარავს, დაბარავდა, დაბარა, დაბაროს.

ვკლავ, ვკლავდი, ვკლავდე, მოკლავ, მოკლავდი, მოკალი, მოკლა;

კლავ, კლავდი, კლავდე, მოკლავ, მოკლავდი, მოკალი, მოკლა;

კლავს, კლავდა, კლავდეს, მოკლავს, მოკლავდა, მოკლა, მოკლას.

ვტებ, ვტებდი, ვტებდე, გატებ, გატებდი, გატებე, გატებო;

ტებ, ტებდი, ტებდე, გატებ, გატებდი, გატებე, გატებო;

ტებს, ტებდა, ტებდეს, გატებს, გატებდა, გატება, გატებოს.

ვწერ, ვწერდი, ვწერდე, დავწერ, დავწერდი, დავწერე, დავწერო;

წერ, წერდი, წერდე, დაწერ, დაწერდი, დაწერე, დაწერო;

წერს, წერდა, წერდეს, დაწერს, დაწერდა, დაწერა, დაწეროს.

ვთქვი, ვთქვა; თქვი, თქვა; თქვა, თქვას.

და ასე: ბეჭდავს (მას) — დაბეჭდა (ის), ზრდის (მას) — გაზარდა (ის), კრებს (მას) — შეკრიბა (ის), ლეწავს (მას) — გალეწა (ის), ქრის (მას) — გაქრა (ის), ფარავს (მას) — დაფარა (ის), ხატავს (მას) — დატატა (ის) და სხვ.

ან: თლის (მას) — გათლა (ის), ტანჯავს (მას) — დატანჯა (ის), ძარცვას (მას) — გაძარცვა (ის), წვავს (მას) — დაწვა ან შეწვა (ის), ჭიბავს (მას) — გაჭიბა (ის), ჩაგრივს (მას) — დაჩაგრა (ის).

დ) ორიგონიერებულიან ზმნებში III პირის ორიგონიერების ალსანიშნავად (ე. ი.

ისეთი ობიექტის ალანიშნავად, რომელიც ზმნას ყოველთვის მიცემით პრუნვაში შეეწყობა), თუ ზმნის ფუძე იწყება ვ, ჰ, ლ, მ, რ, ს, ლ, ჟ, ჸ, ჴ თანხმოვნებით. გაშასადამე, ზმნა, რომლის ფუძე ზემოაღნიშნულა თანხმოვნებით იწყება, მიუხედავად იმისა, რომ მას ირაბი იბიექტი ექნება, დაიწერება უთავსაროოდ.

ამისდა კვალად, თუ ზმნა რომელიმე ზემოთ დასახელებული თანხმოვნით იწყება, უპრეფიქსო ფორმები გვექნება:

a) ე-პრეფიქსით თრპირიან ვნებითი გვარის ზმნებზი:

გაევსება: გავსებია, გავსებოდა, გავსებოდეს.

გაეზრდება: გაზრდია, გაზრდოდა, გაზრდოდეს.

გამოლაპარაკება: გამოლაპარაკებია, გამოლაპარაკებოდა, გამოლაპარაკებოდეს.

დაემალება: დამალვია, დამალოდა, დამალოდეს.

გაენდობა: განდობია, განდობოდა, განდობოდეს.

გაეჭლიტება: გაულეტია, გაულეტოდა, გაულეტოდეს.

დაერლვევა: დარლვევია, დარლვეოდა, დარლვეოდეს.

დაესობა: დასობია, დასობოდა, დასობოდეს.

გაელვიძება: გალვიძებია, გალვიძებოდა, გალვიძებოდეს.

გაეშლება: გაშლია, გაშლოდა, გაშლოდეს.

გაეხუმრება: გახუმრებია, გახუმრებოდა, გახუმრებოდეს.

b) -დ სუფიქსით ნაწარმოებ თრპირიან ვნებითი გვარის ზმნებზი:

გაუკაედება: გავაკებია, გავაკებოდა, გავაკებოდეს.

გაუზვადებება: გაზვადებია, გაზვადებოდა, გაზვადებოდეს,

გაულურჯებება: გალურჯებია, გალურჯებოდა, გალურჯებოდეს.

გაუმარჯვედება: გამარჯვებია, გამარჯვებოდა, გამარჯვებოდეს.

გაუნათედება: განათებია, განათებოდა, განათებოდეს.

აუცლერდება: აუცლებია, აუცლებოდა, აუცლებოდეს.

გაურთულდება: გართულებია, გართულებოდა, გართულებოდეს.

გაუსისხლიანდება: გასისხლიანებია, გასისხლიანებოდა, გასისხლიანებოდეს.

გაულიზიანდება: გალიზიანებია, გალიზიანებოდა, გალიზიანებოდეს.

გაუშეშდება: გაშეშებია, გაშეშებოდა, გაშეშებოდეს.

გაუხარდება: გახარებია, გახარებოდა, გახარებოდეს.

c) უხმება-ტიპის თრპირიან გარდაუვალ დანამიკურ ზმნებზი:

უხმება: გახმობია, გახმობოდა, გახმობოდეს.

უღრება: დაღრობია, დაღრობოდა, დაღრობოდეს.

d) სამპირიან გარდამავალ ზმნებზი:

მოხევს (ის მას მას), მოხევდა, მოხევდეს, მოხია, მოხიოს.

მოხერხავს (ის მას მას), მოხერხავდა, მოხერხავდეს, მოხერხს, მოხერხოს.

მოხლეჩს (ის მას მას), მოხლეჩდა, მოხლეჩდეს, მოხლიჩა, მოხლიჩოს.

მოხსნის (ის მას მას), მოხსნიდა, მოხსნიდეს, მოხსნა, მოხსნას.

შემატებს (ის მას მას), შემატებდა, შემატებდეს, შემატა, შემატოს.

მოღრღნის (ის მას მას), მოღრღნიდა, მოღრღნიდეს, მოღრღნა, მოღრღნას...,

ე) სხვა ტიპის ზოგ ორპირიან გარდაუვალ ზმნებში:

ჩჩება (ის მას), ჩჩებოდა, ჩჩებოდეს, დაჩჩება, დაჩჩებოდა, დაჩჩა, დაჩჩეს, დაჩჩენია, დაჩჩენოდა, დაჩჩენოდეს.

წ) ობიექტური წყობის ზოგ ზნებში:

შია, შიოდა, შიოდეს.

II. პ- ა- ს- პრეფიქსი იხმარება:

ა) III პირის ირიში ობიექტის ასანიშნავად ე- პრეფიქსიან ვნებითებში (დროკილოთა III ჯუფის ფორმებში):

პ-:

ეგებება: შევჰებებივარ, შევჰებებიხარ, შევჰებებია; შევჰებებოდი, შევჰებებოდი, შევჰებებოდა; შევჰებებოდე, შევჰებებოდე, შევჰებებოდეს.

ებრალება: შევპბრალებივარ, შევპბრალებიხარ, შევპბრალებია; შევპბრალებოდი, შევპბრალებოდა; შევპბრალებოდე, შევპბრალებოდე, შევპბრალებოდეს.

ეპარება: გავპპარვივარ, გავპპარიხარ, გავპპარვია; გავპპაროდი, გავპპაროდი, გავპპაროდა; გავპპაროდე, გავპპაროდე, გავპპაროდეს.

ეფერება: მოვპფერებივარ, მოვპფერებიხარ, მოვპფერებია; მოვპფერებოდი, მოვპფერებოდი, მოვპფერებოდა; მოვპფერებოდე, მოვპფერებოდე, მოვპფერებოდეს.

ექვემდებარება: დაქვემდებარებივარ, დაქვემდებარებიხარ, დაქვემდებარებია; დაქვემდებარებოდი, დაქვემდებარებოდი, დაქვემდებარებოდა; დაქვემდებარებოდე, დაქვემდებარებოდეს.

და ასე:

ექარგება: დაქარგვია, დაქარგოდა, დაქარგოდეს.

ექაწრება: გაქაწვრია, გაქაწვროდა, გაქაწვროდეს.

ეყინება: გაყინვია, გაყინოდა, გაყინოდეს.

ბ-:

ედავება: შევსდავებივარ, შესდავებიხარ, შესდავებია; შევსდავებოდი, შესდავებოდი, შესდავებოდა; შევსდავებოდე, შესდავებოდე, შესდავებოდეს.

ეტორლიალება: ავსტორლიალებივარ, ასტორლიალებიხარ, ასტორლიალებია; ავსტორლიალებოდი, ასტორლიალებოდი, ასტორლიალებოდა; ავსტორლიალებოდე, ასტორლიალებოდე, ასტორლიალებოდეს.

ეწვეა: აწვევივარ, სწვევიხარ, სწვევია; ვაწვეოდი, სწვეოდი, სწვეოდა; ვაწვეოდე, სწვეოდე, სწვეოდეს.

ეცილება: შევსცილებივარ, შესცილებიხარ, შესცილებია; შევსცილებოდი, შესცილებოდი, შესცილებოდა; შევსცილებოდე, შესცილებოდე, შესცილებოდეს.

ეჭიღება: შევსჭიღებივარ, შესჭიღებიხარ, შესჭიღებია; შევსჭიღებოდი, შესჭიღებოდი, შესჭიღებოდა; შევსჭიღებოდე, შესჭიღებოდე, შესჭიღებოდეს.

ეჭიღებოდი: შევსჭიღებივარ, შესჭიღებიხარ, შესჭიღებია; შევსჭიღებოდი, შესჭიღებოდი, შესჭიღებოდა; შევსჭიღებოდე, შესჭიღებოდე, შესჭიღებოდეს.

და ასე:

ედება: დასდებია, დასდებოდა, დასდებოდეს.

ეთმობა: დასთმობია, დასთმობოდა, დასთმობოდეს.

ეჩენება: მოსჩენენებია, მოსჩენენებოდა, მოსჩენენებოდეს.

ეძმოლება: დასძმილებია, დასძმილებოდა, დასძმილებოდეს.

ბ) III პირის ირიბი ობიექტის აღსანიშნავად და სუფიქსიან ვნებითებში (დრო-კილოთა III ჰგუფის ფორმებში):

ა-:

გავტედნიერებდა: გავტედნიერებივარ, გავტედნიერებიხარ, გავტედნიერებია; გავ-ტედნიერებოდი, გავტედნიერებოდი, გავტედნიერებოდა; გავტედნიერე-ბოდე, გავტედნიერებოდე, გავტედნიერებოდეს.

გაუკაუდება: გაუკაუებივარ, გაუკაუებიხარ, გაუკაუებია; გაუკაუებოდი, გაუკაუებო-დი, გაუკაუებოდა; გაუკაუებოდე, გაუკაუებოდეს.

და ასე:

გაუგანიერდება: გაავგანიერებია, გაავგანიერებოდა, გაავგანიერებოდეს.

გაუპირდება: გაპირიებია, გაპირიებოდა, გაპირიებოდეს.

გაუფართოვდება: გაცფართოებია, გაცფართოებოდა, გაცფართოებოდეს.

გაუქვავდება: გააქვავებია, გააქვავებოდა, გააქვავებოდეს.

გაუყვითლება: გაცყვითლებია, გაცყვითლებოდა, გაცყვითლებოდეს.

ბ-:

გაუთამამდება: გავსთამამებივარ, გასთამამებიხარ, გასთამამებია; გავსთამამებოდი, გასთამამებოდი, გასთამამებოდა; გაუსთამამებოდე, გასთამამებოდე, გასთამამე-ბოდეს.

გაუჭავრდება: გაასჭავრებივარ, გაასჭავრებიხარ, გაასჭავრებია; გაასჭავრებოდი, გა-სჭავრებოდი, გასჭავრებოდა; გაუსჭავრებოდე, გასჭავრებოდე, გასჭავრებოდეს.

და ასე:

გაუდიდება: გასდიდებია, გასდიდებოდა, გასდიდებოდეს.

გაუტებილდება: გასტებილებია, გასტებილებოდა, გასტებილებოდეს.

გაუჩერდება: გასჩერებია, გასჩერებოდა, გასჩერებოდეს.

გაუციცებდება: გასციცებია, გასციცებოდა, გასციცებოდეს.

გაუძნელდება: გასძნელებია, გასძნელებოდა, გასძნელებოდეს.

გაუჭირდება: გასჭირებია, გასჭირებდა, გასჭირებოდეს.

გაუწითლება: გასწითლებია, გასწითლებოდა, გასწითლებოდეს.

აგრეთვე:

შევსძულდები, შესძულდები, შესძულდება; შევსძულდებოდი, შესძულდებოდი, შესძულდებოდა; შეესძულდებოდე, შესძულდებოდე, შესძულდებოდეს; შეესძულდი, შესძულდი, შესძულდა; შევსძულდე, შესძულდე, შესძულდეს და ა. შ.

მივსჩერებივარ, მისჩერებიხარ, მისჩერებია; მივსჩერებოდი, მისჩერებოდი, მისჩერებოდა; მიმსჩერებოდა; მიმსჩერებოდე, მისჩერებოდე, მისჩერებოდეს.

ც) III პირის ირიბი ობიექტის აღსანიშნავად უკვდება-ტიპის ორპირიან გარდაუ-ვალ დინამიკურ ზონებში:

გ-:

მოუკვდება: მოკეკვდომივარ, მოკეკვდომიხარ, მოკეკვდომია; მოკეკვდომოდი, მოკე-კვდომოდი, მოკეკვდომლა; მოკეკვდომოდე, მოკეკვდომოდე, მოკეკვდომლეს.

და მეგარად:

დაუფრთხება: დაპფრთხობია, დაპფრთხობოდა, დაპფრთხობოდეს.

გაუქრება: გაპქრობია, გაპქრობოდა, გაპქრობოდეს.

ბ-:

გაუწყრება: გაესწყრომივარ, გაესწყრომიხარ, გაესწყრომია; გაესწყრომოდი, გა-სწყრომოდი, გასწყრომოდა; გაესწყრომოდე, გაესწყრომოდე, გასწყრომლეს.

და ამგვარად:

გაუღება: გასცდომია, გასცდომოდა, გასცდომოდეს.

გუთხება: გასთბობია, გასთბობოდა, გასთბობოდეს.

გაუტებება: გასტებია, გასტებობოდა, გასტებობოდეს.

გაუცემება: გასცემია, გასცემოდა, გასცემოდეს.

გაუძრებება: გასძრომია, გასძრომოდა, გასძრომოდეს.

დაუქნება: დასქნობია, დასქნობოდა, დასქნებოდეს.

გაუჭდება: გასჭდომია, გასჭდომოდა, გასჭდომოდეს.

აგრეთვე:

სტყდება, სტყდებოდა, სტყდებოდეს, მოსტყდება, მოსტყდებოდა, მოსტყდებოდეს, მოსტყდა, მოსტყდეს; მოსტება (/მოსტყდომია), მოსტებოდა (/მოსტყდომოდა), მოსტებოდეს (/მოსტყდომოდეს).

სწყდება, სწყდებოდა; სწყდებოდეს; მოსწყდება, მოსწყდებოდა, მოსწყდებოდეს; მოსწყდა, მოსწყდეს; მოსწყდომია, მოსწყდომოდა, მოსწყდომოდეს.

d) III პირის ირიბი თბილების აღსანიშნავად ორპირიან სტატიკურ ჰმინებში:

გ-:

ვჰყავარ, ჰყავხარ, ჰყავს; ვჰყავდი, ჰყავდი, ჰყავდა; ვჰყავდე, ჰყავდე, ჰყავდეს; ვჰყოლივარ, ჰყოლიხარ, ჰყოლია; ვჰყოლოდი, ჰყოლოდი, ჰყოლოდა; ვჰყოლდე, ჰყოლოდე, ჰყოლოდეს.

ვჰგავარ, ჰგავხარ, ჰგავს; ვჰგავდი, ჰგავდი, ჰგავდა; ვჰგავდე, ჰგავდე, ჰგავდეს.

დაჰფარფატებს (ის მას), დაჰფარფატებდა, დაჰფარფატებდეს.

ხ-:

მოვსწონხარ, მოსწონხარ, მოსწონს; მოვსწონდი, მოსწონდი, მოსწონდა; მოვსწონდე, მოსწონდე, მოსწონდეს.

ვსძაგვარ, სძაგხარ, სძაგს; ვსძაგდი, სძაგდი, სძაგდა; ვსძაგდე, სძაგდე, სძაგდეს.

ვსძულვარ, სძულხარ, სძულს; ვსძულდი, სძულდი, სძულდა; ვსძულდე, სძულდე, სძულდეს.

დავსტრიალებ (მე მას), დასტრიალებ, დასტრიალებს; დავსტრიალებდი, დასტრიალებდი; დასტრიალებდა, დავსტრიალებდე, დასტრიალებდე, დასტრიალებდეს.

სჭირს, სჭირდა, სჭირდეს.

სწამს, სწამდა, სწამდეს.

სღის, სღიოდა, სღიოდეს.

e) III პირის ირიბი თბილების აღსანიშნავად სამშირიან გარდაშავალ ჰმინებში:

ჭ-:

ვჰპარსავ, ვჰპარსავ, ვჰპარსავს (ის მას მას); ვჰპარსავდი, ვჰპარსავდი, ვჰპარსავდა;

ვჰპარსავდე, ვჰპარსავდე, ვჰპარსავდეს; მოვჰპარსავ, მოვჰპარსავს; მოვჰპარსავდი, მოვჰპარსავდი, მოვჰპარსავდა; მოვჰპარსავდე, მოვჰპარსავდე, მოვჰპარსავდეს; მოვჰპარსე, მოვჰპარსე, მოვჰპარსა; მოვჰპარსო, მოვჰპარსოს.

და ამგვარად:

აჰკიდებს, აჰკიდებდა, აჰკიდებდეს, აჰკიდა, აჰკიდოს.

მოჰკევთს, მოჰკევთდა, მოჰკევთდეს, მოჰკევთა, მოჰკევთოს.

მოჰკრავს, მოჰკრავდა, მოჰკრავდეს, მოჰკრა, მოჰკრას.

წაჰკრავს, წაჰკრავდა, წაჰკრავდეს, წაჰკრა, წაჰკრას.

მოჰკითხავს, მოჰკითხავდა, მოჰკითხავდეს. მოჰკითხა, მოჰკითხოს.

მოპკრეჭს, მოპკრეჭდა, მოპკრეჭდეს, მოპკრიჭა, მოპკრიჭოს.

მოპგრის, მოპგრილა, მოპგრილეს, მოპგვარა, მოპგვაროს.-

მოპგლეჭს (ის მას მას), მოპგლეჭდა, მოპგლეჭდეს, მოპგლიჯა, მოპგლიჯოს.

შეპყრის (ის მას მას), შეპყრილა, შეპყრილეს, შეპყარა, შეპყაროს.

მოპკეცს, მოპკეცდა, მოპკეცდეს, მოპკეცა, მოპკეცოს.

ჰკადრებს, ჰკადრებდა, ჰკადრებდეს, ჰეპკადრებს, ჰეპკადრებდა, ჰეპკადრებდეს, ჰეპკადრა, ჰეპკადროს.

მოპპარავს, მოპპარავდა, მოპპარავდეს, მოპპარა, მოპპაროს.

მოპფხანს, მოპფხანდა, მოპფხანდეს, მოპფხანა, მოპფხანოს.

ჰკითხავს, ჰკითხავდა, ჰკითხავდეს, ჰკითხა, ჰკითხოს.

მოპბანს, მოპბანდა, მოპბანდეს, მოპბანა, მოპბანოს.

б-:

მოვსწმენდ, მოსწმენდ, მოსწმენდს; მოვსწმენდი, მოსწმენდდი, მოსწმენდდა; მოვსწმენდლე, მოსწმენდლე, მოსწმენდლეს; მოვსწმინდე, მოსწმინდე, მოსწმინდა; მოვსწმინდო, მოსწმინდო, მოსწმინდოს.

შევსთავაზებ, შესთავაზებ, შესთავაზებს; შევსთავაზებდი, შესთავაზებდი, შესთავაზებდა; შევსთავაზებდე, შესთავაზებდე, შესთავაზებდეს; შევსთავაზე, შესთავაზე, შესთავაზზა; შესთავაზზო, შესთავაზზო, შესთავაზზოს.

მივსწერ, მისწერ, მისწერს; მივსწერდი, მისწერდი; მისწერდე, მივსწერდე, მისწერდეს; მისწერე, მისწერე, მისწერა, მისწერას; მივსწერო, მისწერო, მისწეროს.

და ამგვარად:

შესწამებს, შესწამებდა, შესწამებდეს, შესწამა, შესწამოს.

ჩასჩრის, ჩასჩრილა, ჩასჩრილეს, ჩასჩრა, ჩასჩროს.

შექჩივლებს, შექჩივლებდა, შექჩივლებდეს, შექჩივლა, შექჩივლოს.

ჩასძახებს, ჩასძახებდა, ჩასძახებდეს, ჩასძახა, ჩასძახოს.

მისცემს, მისცემდა, მისცემდეს, მისცა, მისცეს.

მოსტეს, მოსტება, მოსტებდეს, მოსტება, მოსტებოს.

მოსჭრის, მოსჭრილა, მოსჭრილეს (ის მას მას), მოსჭრა, მოსჭრას.

მოსტაცებს, მოსტაცებდა, მოსტაცებდეს, მოსტაცა, მოსტაცოს.

შესწირავს, შესწირავდა, შესწირავდეს, შესწირა, შესწიროს.

მოსჭამს, მოსჭამდა, მოსჭამდეს, მოსჭამა, მოსჭამოს.

წასცებს, წასცებდა, წასცებდეს, წასცემო, წასცემოს.

і) III პირის ირიბი იზიექტის აღხანიშნავად ხცივა-ტიპის ზმნებში:

სცივა, სციოდა, სციოდეს (მას).

სცელა, სცელოდა, სცელოდეს.

სთბილა, სთბილოდა, სთბილოდეს.

ე. წ. სტატიური ვნებითები შეიძლება იყოს ერთპირიანი და ორპირიანი. ერთპირიანებში პრეფიქსები არ გვექნება, ორპირიანებში პრეფიქსები ღაიწერება საერთო წესის თანახმად.

ამის მიხედვით გვექნება:

ა) ერთპირიანი უპრეფიქსო ფორმები: ვვლივარ, ვლინარ, ვლია; ვწერივარ, წერისარ, წერია; თესია, ყრია, კიდა (=დაკიდებულია) და სხვ.

ბ) ორპირიანი პრეფიქსიან ფორმები: ვპრონივარ, ვპრონისარ, ვპრონია; ვბმია, ვკიდია (იგი მას), ვქვია, სქვევია, სცხია, სცებია, ვკლება, ვკავება, ვფარება, სჩენევია, სჭერია.

იმ შემთხვევაში, როცა ზმის ფორმაში III ირიბობიერტურ პირთან ერთად I სუბიექტური პირია წარმოდგენილი, I სუბიექტური პირის ნიშნის ფ-პრე-ფიქსის შემდეგ პ-და ს- პრეფიქსბი შეიძლება არ იხმარებოდეს: პ-და ს-პრეფიქსიანი ფორმების პარალელურად დარჩება უპრეფიქსო ფორმები. ამრიგად, ქვემოთ ჩამოთვლილ და მათ მსგავს ფორმათა გვერდით, როგორიცაა: შევგვებებივარ, შევგვებებოდი, შევგვებებოდე; შევგვებებივარ, გავპარვივარ, მივწყერებივარ, დავპევებდებარებივარ.

ვსწვევივარ, ვსწვეოდი, ვსწვეოდე; შევსდავებივარ, შევსცილებივარ, შევსჯარუ-ბივარ.

გავპედნიერებივარ, გავპედნიერებოდი, გავპედნიერებოდე; გავპკაუებივარ.

გავსჯავრებივარ, გავსჯავრებოდი, გავსჯავრებოდე; გავსთამებივარ.

შევსძულდები, შევსძულდებოდი, შევსძულდებოდე, შევსძულდი, შევსძულდე.

მივსჩერებივარ, მივსჩერებოდი, მივსჩერებოდე.

მოვპკვდომივარ, მოვპკვდომოდი, მოვპკვდომოდე.

გავსწყრომივარ, გავსწყრომოდი, გავსწყრომოდე.

ვპჟავარ, ვპჟავდი, ვპჟავდე.

ვპგავარ, ვპგავდი, ვპგავდე.

მოვსწონვარ, მოვსწონდი, მოვსწონდე.

ვსძულვარ, ვსძულდი, ვსძულდე.

ვპპარსავ, ვპპარსავდი, ვპპარსავდე, მოვპპარსავდი, მოვპპარსავდე,

მოვპპარს.

ვპკითხავ, ვპკითხავდი, ვპკითხავდე, ვპკითხე, ვპკითხო.

შევსჩივლებ, შევსჩივლებდი, შევსჩივლებდე, შევსჩივლე, შევსჩივლო.

ვსწერ (მე მას მას), ვსწერდი, ვსწერდე, მივსწერ, მივსწერდი, მივსწერდე, მივსწერ, მივსწერო...

თანაბარუფლებიანი პარალელური ფორმებია:

შევგებებივარ, შევგებებოდი, შევგებებოდე; შევპარალებივარ, გავპარვივარ, მივფერებივარ, დავქვემდებარებივარ.

ვწვევივარ, ვწვეოდი, ვწვეოდე; შევდავებივარ, შევცილებივარ, შევგავრებივარ.. გავბედნიერებივარ, გავბედნიერებოდი, გავბედნიერებოდე; გავპაუებივარ.

გავგავრებივარ, გავგავრებოდი, გავგავრებოდე; გავთამამებივარ.

შევძულდები, შევძულდებოდი, შევძულდებოდე, შევძულდი, შევძულდე.

მივჩერებივარ, მივჩერებოდი, მივჩერებოდე,

მოვკვდომივარ, მოვკვდომოდი, მოვკვდომოდე.

გავწყრომივარ, გავწყრომოდი, გავწყრომოდე.

ვყავარ, ვყავდი, ვყავდე.

ვგავის, ვგავდი, ვგავდე.

მოვწონვარ, მოვწონდი, მოვწონდე.

ვძულვარ, ვძულდი, ვძულდე.

ვპარსავ, ვპარსავდი, ვპარსავდე, მოვპარსავდი, მოვპარსავდე, მოვპარსე, მოვპარს.

ვკითხავ, ვკითხავდი, ვკითხავდე, ვკითხე, ვკითხო.

შევჩივლებ, შევჩივლებდი, შევჩივლებდე, შევჩივლე, შევჩივლო.

ვწერ (მე მას მას), ვწერდი, ვწერდე, მივწერ, მივწერდი, მივწერდე, მივწერ, მივწერო.

I სუბიექტური პირის ფ-პრეფიქსის მომდევნო პოზიციაში III ობიექტური პირის პრეფიქსის ში ჰა ს- მაინც და მაინც გაქრობის ტენდენციას იჩენენ.

რამდენიმე ზმინა თანამედროვე ქართულში ისეთი აგებულებისაა, რომ აქ დაღვენილი წესების მიხედვით ამ ზმინებში პრეფიქსი ს- არ უნდა იხმარებოდეს. მიუხედავად ამისა ამ ზმინებში ს პრეფიქსი უნდა დარჩეს, რამდენადაც ს- აქ ფუძე-საა შეხორცებული. ეს ზმინებია:

გასტანს, გასტანდა, გასტანდეს, გასტანა, გასტანოს:

გავეშებულმა ბრძოლის მთვლ ღმეს გა ს ტ ა ნ ა (მ. გამა);

მამასახლისების ხანაშ მრავლი საუკუნეების განმავლობაში გა ს ტ ა ნ ა საქართველოში (ი. გოგ.);

მაგრამ ჩემმა ნეტარებმ დიდი ხანი ვერ გა ს ტ ა ნ ა (ადამი);

ჩამოვარდება შეული, შეეულება, რომელმაც ბევრი-ბევრი დამარცხავდე გა ს ტ ა ნ ა (ვაჟა);

შეეიბრება ხუთ დღეს გა ს ტ ა ნ ს („ქომ.“).

გასწევს, გასწევდა, გასწევდეს, გასწია, გასწიოს:

გა ს ტ ი შევ ზღვაზე. ქართლის ხომალდი (გ. ლეონ.);

მოხუცი შეკრთა, გაფიტორდა და გა ს ტ ი ა იქითკუნ, საიდგანაც თოფის ხმა მო ს - წ ე ვ დ ა (ი. უაზ.);

[ლაშეარმა] უბრძოლველად გა ს ტ ი ა კვეტარისაკუნ (ქ. გამა);

ამჟამად დავსტებეთ ლვინით და თარით... ზერე გა ვ ს ტ ი ო თ (ქ. მაყ.);

გამზღველმა ერლში დამალა თავისი ყორანითი შავი ქალი და გა ს ტ ი ა ხემშიცის შეილის საცოლლესთან (თ. რაზი.);

ოძელებვილიც გავიდა და ბრაზნარევი ნაბირით გა ს ტ ი ა შინისკენ (მ. გამა);

შუალმე რომ შეიქნა, თავის მმქანარი გა ს ტ ე ვ ს ა (არხენას ლექსი);

გა ს ტ ი, არარ და, თუ ვარგოდე, პნგად შეკერ და ხალხიც იმებს (ი. აბაშ.);

წიგნი გვეკვისტიგნი, — დაუძახა ნაბდიანი და გა ს ტ ი ა ისე, რომ უკან ალარ მოუხედინა (ილა);

[ილა-ჩამარ-ბანი] სწრაფად იყარა თბილისოდგან და გა ს ტ ი ა სპარსეთისაკუნ (ი. გოგ.).

ასწევს, ასწევდა, ასწევდეს, ასწია, ასწიოს:

ა ს ტ ე ვ თ თუ და ა ს ტ ე ვ თ ერთს, აიწევა და დაიწევა მეორეც... (ილა);

ამაგად ა ს ტ ი ე ს თავი დათოლილმა გოლათებმა (მ. მრევლ.);

ჯგმბს ა ს ტ ე ვ ე ნ ლენისას მეტაც (ქ. ლეონ.);

დათვმა ტოტებს ბალა ა ს ტ ი ა (ვაჟა);

ისევ გამართა მამაცი ფხოველი წელში, თავზე ზევით ა ს ტ ი ა ფარი (ქ. გამხ.);

ერთი ეს მითხარ: ბედი მალუა ვის უფრო ა ს ტ ე ვ ს — კეისარს თუ მე? (ე. ჩახაბ., თარგმ.).

გამოსცემს, გამოსცემდა, გამოსცემდეს, გამოსცა, გამოსცემს:

მაქსიმოვიჩი ჩამოვიდა თუ არა, მაშინვე ბრძინება გა მო ს ც ა (ადამი);

შენგან შემკულნი იგი ყოველნი შენს ტებილს სიძლერს ბანს გა მო ს ც ე მ ე ნ (ილა);

შერე რით გ ა მ თ ს ც ე მ ე ნ ეგნი აგრეთს ჩმარებობა? (ვაჟა);

გახტანგა შეაგროვა... ხელნაშერები, შეასწორა, რიგზედ დააწყო და ერთ დიდ წიგნად გ ა მ თ ს ც ა (ი. გოგ.);

რაც გულის ძეგრამ გ ა მ თ ს ც ა, დარჩება შეუსმინარი? (გ. ლეონ.).

გასცემს, გასცემდა, გასცემდეს, გასცა, გასცემს:

ბართებლობამ გ ა ს ც ა სასტიკი ბრძანება (ი. გოგ.);

ქოლის ყვირილმა ერარენ შეაშინა და ხმა არავინ გ ა ს ც ა (თ. რაზი.);

შტრებს ქართველმა ერითავებმა კი პასუხი გ ა ს ც ე ს (ი. გოგ.);

პასუხს გ ა ს ც ე მ ს უგარმა, მცხეთა-თბილის-არმაზი (გ. ლეონ.);

ქარძა ხმა არ გ ა ს ც ა დედას (გ. ბარ.);

კუჭატენებმა ხმა არ გ ა ს ც ა [როსტომის] და მიტრიალდა (მ. გამა);

უცობმა ხმა, როდი გ ა ს ც ა დააცს ავად, არც კარგადა (ვაჟა);

დათვრა შეუვე, გ ა ს ც ა ბრძანება და მითხანა თქვენს მტერს, იმ სამეფოს ლე დაა-

გა: ქაჩილებს ხუცუჭომიანებიც მიაყოლეს ხელვევითებმა (ადამი).
ასეთი ზმინები როთოგრაფიულ ლექსიკონშია შეტანილი.